

SEN JUMALA TEKI

Väinö Hotti

Työ on tärkeä

Lapsi on terve kun se leikkii; aikuinen on terve, kun se tekee työtä. Työ kuuluu automaattisesti yhteiskuntaan. Jokainen hakeutuu lahjojensa ja taipumuksiensa mukaan omaan ammattiinsa.

EI OLE MAAILMASSA MITÄÄN SUUREMPAA KUIN TEHDÄ TYÖTÄ JA - RAKASTAA!

Siunaus ja rasitus

Työ on välttämätön elannon hankkimiseksi. Lisäksi se tuo sisällön elämään. Psykkinen kunto myös vaatii työtä. Tosin työ jakautuu epätasaisesti: muutamilla sitä on liikaa, toisilla vähän - tai ei ollenkaan.

”Ja Aadamille hän sanoi: ”Koska kuulit vaimoasi ja söit puusta, josta minä kielsin sinua sanoen: 'Älä syö siitä', niin kirottu olkoon maa sinun tähtesi. Vaivaa nähden sinun pitää elättämän itseäsi siitä koko elinaikasi; orjantappuroita ja ohdakkeita se on kasvava sinulle, ja kedon ruohoja sinun on syötävä. Otsasi hiessä sinun pitää syömän leipäsi, kunnes tulet maaksi jälleen, sillä siitä sinä olet otettu. Sillä maasta sinä olet, ja maaksi pitää sinun jälleen tuleman” (1. Moos.3:17-19).

”Jumala on säätänyt ihmiselle työn ja levon vaihtelun. Työllä hankimme elatuksemme ja tarpeemme. Työ varjelee meitä joutilaisuuden vaaroilta. Työ kasvattaa meissä velvollisuuden ja yhteyden tuntoa. Tunnollinen työn tekeminen antaa meille työn iloa. Silloinkin, kun työ on raskas taakka, Jumala kätkee siihen siunauksen” (KO 38 /89).

Uskovan tulee syödä omaa leipäänsä

Paavali oli esimerkki tunnollisesta työntekijästä:

”Sen jälkeen Paavali lähti Ateenasta ja meni Korinttoon. Siellä hän tapasi erään Akylas nimisen juutalaisen, joka oli Pontosta syntyisin ja äsken tullut Italiasta, ja hänen vaimonsa Priskillan. Klaudius oli näet käskenyt kaikkien juutalaisten poistua Roomasta. Ja Paavali meni heidän luoksensa. Ja kun hänellä oli sama ammatti kuin heillä, jäi hän heidän luoksensa, ja he tekivät työtä yhdessä; sillä he olivat ammatiltaan teltantekijöitä” (Apt.18:1-3).

”Tiedättehän itse, kuinka meidän jälkiämme on seurattava, sillä me emme ole olleet kurittomia teidän keskuudessanne, emmekä ilmaiseksi syöneet kenenkään leipää,

vaan työssä ja vaivassa me ahkeroitimme yöt ja päivät, ettemme olisi kenellekään teistä rasitukseksi; ei niin, ettei meillä olisi siihen valtaa, vaan me tahdomme olla teille esikuvaksi, että te kulkisitte meidän jälkiämme. Sillä jo silloin, kun olimme teidän tykönänne, me sääsimme teille, että kuka ei tahdo työtä tehdä, ei hänen syömänkään pidä. Sillä me olemme kuulleet, että muutamat teidän keskuudessanne vaeltavat kurittomasti, eivät tee työtä, vaan puuhailevat sellaisessa, mikä ei heille kuulu. Semmoisia me käskemme ja kehoitamme Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa, tekemään työtä hiljaisuudessa ja syömään omaa leipäänsä” (2. Tess.3:7-12).

Taivasta tavoitellaan

Maallisessa mielessä ihminen voi asettaa työlleen monia tavoitteita, joihin sitten vuosikausia pyritään. Tavoitteen saavuttaminen tuottaa tyydytystä – ja innostaa jatkamaan eteenpäin.

Hengellisessä mielessä pyritään myös aina eteenpäin – ja ylöspäin. Lienee paratiisista jäänyt ihmiselle paremman elämän kaipuu, taivaskaipuu.

”Kun he lähtivät liikkeelle itään päin, löysivät he lakeuden Sinearin maassa ja asettuivat sinne. Ja he sanoivat toisilleen: ”Tulkaa, tehkäämme tiiliä ja polttakaamme ne koviksi”. Ja tiiltä he käyttivät kivenä, ja maapihkaa he käyttivät laastina. Ja he sanoivat: **”Tulkaa, rakentakaamme itsellemme kaupunki ja torni, jonka huippu ulottuu taivaaseen, ja tehkäämme itsellemme nimi, ettemme hajaantuisi yli kaiken maan”** (1. Moos.11:2-4).

Fariseusten tie

Jeesuksen aikana fariseukset ”tavoittelivat taivasta”, mutta ihmisavuin. Kautta aikain on ollut tämän tien kulkijoita. On pyritty ihmisvoimin tikapuita taivaaseen:

”Niin Jaakob lähti Beersebasta mennäksensä Harraniin. Ja hän osui erääseen paikkaan, johon yöpyi, sillä aurinko oli laskenut; ja hän otti sen paikan kivistä yhden, pani sen päänsä alaiseksi ja asettui nukkumaan siihen paikkaan. **Niin hän näki unta, ja katso, maan päälle oli asetettu tikapuut, joiden pää ulottui taivaaseen, ja katso, Jumalan enkelit kulkivat niitä myöten ylös ja alas”** (1. Moos.28:10-12).

Jumalan tien hylkääminen

Fariseukset hylkäsivät Jumalan taivas-tien, Jeesuksen.

”Te tutkitte kirjoituksia, sillä **teillä on mielestänne niissä iankaikkinen elämä**, ja ne juuri todistavat minusta; ja te ette tahdo tulla minun tyköni, että saisitte elämän” (Joh.5:39,40).

Paavalin ajan juutalaiset menettelivät samoin:

”Veljet, minä toivon sydämestäni ja rukoilen Jumalaa heidän edestänsä, että he pelastuisivat. Sillä minä todistan heistä, että heillä on kiivaus Jumalan puolesta, mutta ei taidon mukaan; sillä kun **he eivät tunne Jumalan vanhurskautta, vaan koettavat pystyttää omaa vanhurskauttaan**, eivät he ole alistuneet Jumalan vanhurskauden alle. Sillä Kristus on lain loppu, vanhurskaudeksi jokaiselle, joka uskoo” (Room.10:1-4).

”Mitä me siis sanomme? Että pakanat, jotka eivät tavoitelleet vanhurskautta, ovat saavuttaneet vanhurskauden, **mutta sen vanhurskauden, joka tulee uskosta**; mutta Israel, joka tavoitteli vanhurskauden lakia, ei ole sitä lakia saavuttanut. Minkätähden? Sentähden, ettei se tapahtunut uskosta, **vaan ikäänkuin teoista**; sillä he loukkautuivat loukkauskiveen, niinkuin kirjoitettu on: "Katso, minä panen Siioniin loukkauskiven ja kompastuksen kallion, ja joka häneen uskoo, se ei häpeään joudu" (Room.9:30-33).

Jeesuksen paloittelu

”Mutta minä kehoitan teitä, veljet, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen, että kaikki olisitte puheessa yksimieliset ettekä suvaitsisi riitaisuuksia keskuudessanne, vaan pysyisitte sovinnossa ja teillä olisi sama mieli ja sama ajatus. Sillä Kloen perheväeltä olen saanut teistä kuulla, veljeni, että teillä on riitoja keskuudessanne. Tarkoitan sitä, että yksi teistä sanoo: "Minä olen Paavalin puolta", toinen: "Minä Apolloksen", joku taas: "Minä Keefaan", joku vielä: "Minä Kristuksen". **Onko Kristus jaettu?** (1. Kor.1:10-13).

Lahkolaisuus merkitsee sitä, että Jeesus hyväksytään ”valikoiden”. Tämä tapahtuu, kun seurakunta jakautuu ”kuppikuntiin”:

”Niinpä, veljet, minun ei käynyt puhuminen teille niinkuin hengellisille, vaan niinkuin lihallisille, niinkuin pienille lapsille Kristuksessa. Maitoa minä juotin teille, en antanut ruokaa, sillä sitä ette silloin sietäneet, ettekä vielä nytkään siedä; **olettehan vielä lihallisia**. Sillä kun keskuudessanne on kateutta ja riitaa, ettekö silloin ole lihallisia ja vaella ihmisten tavoin? Kun toinen sanoo: "Minä olen Paavalin puolta", ja toinen: "Minä olen Apolloksen", ettekö silloin ole niinkuin ihmiset ainakin?” (1. Kor.3:1-4).

”Jotka lihan vallassa ovat, ne eivät voi olla Jumalalle otolliset” (Room.8:8).

KRISTUS ON SYÖTÄVÄ KOKONAAN

C.O. ROSENIUS
3.2.1816 – 24.2.1868

Moniin vanhan liiton aikana pääsiäislampaan syömisestä annettuihin määräyksiin kuului myös se, että se oli syötävä kokonaan eikä siitä saanut jättää mitään huomiseksi. Jos jotakin jäi yli, oli se poltettava. Ajattele, mikä määräys: Karitsa oli syötävä kokonaan. Ymmärrätkö sinä tätä? Ymmärrätkö, mitä Herra tällä on tahtonut sanoa sinulle? Sinä et saa ottaa Kristuksesta ainoastaan sitä, mikä sinua miellyttää, sinun on otettava hänet vastaan kokonaan, sellaisenaan - niin kuin hän on tullut meille Jumalalta viisaudeksi ja vanhurskaudeksi, pyhitykseksi ja lunastukseksi. Tässä ei tule kysymyseenkään oma valikoiminen, oma ajatteleminen ja päättelyminen autuuden tiestä, vaan Jumala on jo antanut määräyksensä; sinun on vain kuunneltava ja toteltava. Sen, joka ei tahdo viettää pääsiäistä, ei tarvitse siitä välittää. Mutta sen, joka tahtoo, on vietettävä sitä niin kuin on kirjoitettu - ja Karitsaa ei saa paloitella, se on syötävä kokonaan...

Kuule, Karitsaa ei saa paloitella, se on syötävä kokonaan. Mutta kaikki nämä erehtyvät siinä, että he enemmän ajattelevat kuin kuuntelevat, eivätkä oikein tarkkaa sanaa. Huomaa sentähden: Karitsa on syötävä kokonaan ” (Rosenius, Elämän leipää, 5.3).

Lahkolaisten menettely

”Missä Kristus julistetaan kokonaisena, paloittelematta, siellä julistetaan totuutta. Missä häntä paloitellaan, siellä julistetaan puolitotuutta. Ja puolinen totuus on täydellinen valhe.” (Wilhelmi Malmivaara).

WILHELMI MALMIVAARA
13.2.1854 – 12.1.1922

Seurakunta on Kristuksen ruumis

Uskoontulo merkitsee liittymistä Kristuksen ruumiin jäseneksi:

”sillä me olemme kaikki yhdessä Hengessä **kastetut yhdeksi ruumiiksi**, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, ja kaikki olemme saaneet juoda samaa Henkeä” (1. Kor.12:13).

”Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne hänen jäseniänsä” (1. Kor.12:27).

”Kun ollaan Kristuksessa niin ei vain häntä lähellä, vaan myös kaikkia niitä, jotka ovat hänessä. Totisen viinipuun oksat eivät ole vain rungon yhteydessä, vaan toistensakin” (Niilo Tuomenoksa, Valkoiset synnit, s.78).

SE ON TÄYTETTY!

Jeesuksen veren koostumus:

1. Puhdistusveri. 2. Pyhitysveri.
3. Yhteysveri.

”Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä” (1. Joh.1:7).

Jeesuksen veri on ”jakamaton”!

USKON HYPPY – siinä kaikki!

Kuinka sen saavutan?

Kaikki nämä Jeesuksen veren osat siirtyvät uskoon tulleeeseen **automaattisesti**; ne ovat heti käyttövalmiina! Ne pitää vaan **aktivoida** (saattaa voimaan)!

Uskon kautta

Jokaiseen näihin veriryhmään pätee sama ohje ja sääntö: uskon kautta!

”**Uskon kautta me ymmärrämme**, että maailma on rakennettu Jumalan sanalla, niin että se, mikä nähdään, ei ole syntynyt näkyväisestä...

Mutta ilman uskoa on mahdoton olla otollinen” (Hebr.11:3,6).

”Varokaamme siis, koska lupaus päästä hänen lepoonsa vielä pysyy varmana, ettei vain havaittisi kenenkään teistä jääneen taipaleelle. **Sillä hyvä sanoma on julistettu meille niinkuin heillekin; mutta heidän kuulemansa sana ei heitä hyödyttänyt, koska se ei uskossa sulautunut niihin, jotka sen kuulivat**” (Hebr.4:1,2)

Hylätään ihmisponnistelut

Lain täyttämässä, sydämen puhdistuksessa, pyhityksessä ja yhteyspyrkimyksissä ovat ihmisponnistelut turhat. **Ekumeeninen meininki on hyödytöntä ihmispuuhaa.**

Kaikki, mikä uskovan vaellusta koskee, on GOLGATAN TYÖKALUPAKISSA:

”Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, **niin myös kaikki tämä teille annetaan**” (Matt.6:33).

”Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansaakaan, vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, **kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssansa?**” (Room.8:32).

”Mutta hänestä on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa, joka on tullut meille viisaudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi” (1. Kor.1:30).

SEN JUMALA TEKI – KAIKKI ON VALMIINA!

”Te olette joutuneet pois Kristuksesta, te, jotka tahdotte lain kautta tulla vanhurskaiksi; te **olette langenneet pois armosta**” (Gal.5:4).

”Sillä mikä laille oli mahdotonta, koska se oli lihan kautta heikoksi tullut, **sen Jumala teki**” (Room.8:3).

”SUN SANAS, HERRA, YKSIN ON RAVINTO SIELUJEMME, ME SAAMME SUUREN TURMION, JOS MUUTA HAPUILEMME. SE OPPI, JOKA SANASTA SIELUMME VIEROITTAAPI. SAA TUOMIONSA SINULTA JA VIHAAS KARTUTTAAPI” (Vvk.160:2).

